

Román v.P. Aksenova „zvezdnyj bilet“ vyšel roku 1961. Způsobem, jenž byl v SSSR nezvyklý, v něm autor zobrazuje mládež šedesátých let, která odmítá sovětské stereotypy, zaujímá k nim protestní postoj, zajímá se o západní hudbu, literaturu, abstraktní umění apod. Román však především vyvolal rozruch svojí experimentátorskou formou, jazykem, kterým byl napsán. Aksenov v románu užívá hovorový jazyk a často i slang mládeže.

V dané práci bych se chtěla zaměřit právě na tuto stránku románu „zvezdnyj bilet“, provést jeho lingvo-stylistickou analýzu obecně a dále se detailněji zaměřit na jazyk hlavních postav a jeho proměny. Domnívám se, že pouze na základě hloubkové analýzy výrazových prostředků je možné umělecký text pochopit. Podle I. R. Galperina (5) jsou v uměleckém textu obsaženy tři typy informace.

2. co.n;ep)!(aTeJbHO - <paKTYaJbHruI (= o qeM II qTO rDBOpITCH B TeKcTe)

3. co.n;ep)!(aTeJbHO - KOHu;enryaJbHaH (o qeM, qTO + KaK paCCKa3bIBaeTCH 3TO Co6hITie, c rrOMOIJ:bIO KaKIIX cpe.n;cTB II nplleMoB OHO rpepe.n;aHo)

4. co.n;ep)!(aTeJbHO - rro.n;TeKCTOBaH (o qeM, qTO, KaK + 3aqeM, c KaKOH: u;eJhIO paCCKa3bIBaeTCH 3TO Co6hITie)

V rozboru románu „zvezdnyj bilet“ budu brát v úvahu všechny tyto tři typy informace a pokusím se najít jejich vzájemnou souvislost.